

רב"ט סעדיה יצחק
2170879

בן פלורה וחיים

נולד ב- ט' אייר תש"י' 12.5.1954
התגייס לצה"ל בתחרילת נובמבר 1972
שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)
נפל ב- י"ב תשרי תש"ל"ד 8.10.1973
בעת הנסיוון הראשון
לשחרר את החרמון.

ישאק, ט' פלורה וחימם, נעל בימי ט' באיר תש"ד (12.5.1954) בקיטין נפר ורומ. כשהיה ט' שלט עברה למטרתה לנצח-שבע, שם למד בBITS-הספר היסודי "חונן עברי" ואחרי-כן ביזגניה. לאחר שיעים עברה למטרתה לנצח-ים, שם למד יצחק (שםה גם איציק) בBITS-הספר היסודי "זחלמונו". את לימודי סיימ' BITS בBITS-הספר והלינו עירוני-דווי-ב-גתל-אליב בוגמה הבלתי-יתר. יצחק התענין בתהום רבים מחוץ למטרת הלימודים, ולמרעצמו מקבעת שווים: סמהשנה יהודית ועד מועג, מתמטיקה וספרות, במוצאו את השלמות והאיוח בין דת ומועג, אtube מודע ורכש ייעוד רחב, במיפוי מקומות היסטוריה, הגטיקה והליגקה המדעית, עלי חבירו בתיכון האטייר יצחק כתמים, ט' חמץ נלחם בשולות ראו ט' צדיק, חמץ לא פשורת על הצד שעראה לו צדוק. יצחק היה חברה ותית עמיקה, האמין שיש לך הרבה לבלות לחט' ברדי' נעם, ואומנות זו אונן הפעילה והדריכה אותו. עם חיוות חרב בתהום "הוואט' חותמים" וכן גרטת אגביב, היה פעיל ב"לשר" (ארעון להידורות בין דתים לשאים ותים). בערך דיאג' להקעת ערלי יהודות לועלם חדש מרים מרים, שהו חוקים מהיהדות. נקודה עצמה עשתה בעינו, מלבד ריחוקו של העורך מן המוסר, הייתה בעית הפער ההברית. יצחק גול לשווין חברתי ושאף שיפטל הבדל מעמדות וויזות, חזה לו הפער ההברית לצורה עמוקה, כמו שיטר שנעשה עול להקל ניר מן העבר. עם סיום הלילה השביעית העלה במושעת תלמידים את הדרין יצאת לטררים ולקריב את הענש שם לתרבות, על-ידי העסקתו בחוגים. ואט ארען פעולות במועדון העורך בclf שלם, וזריט עשה זאת ביסודות

בשיטת ובמוסדות. גם במן ששירת לצלא התקרב יצחק לוחרים הצעיריים בפלוגות והשתREL לעור להם. את יצחק אפיין ישור חסר-פניות, שהתגטט לא רק לא-אמירת שקר, אלא בכלל לננות שאפייה את יחסו עם הכל. מעולם לא שיקר ומעולם לא פגע בחבר. אם דבר מה לא מצא חן בעינו, היה מער על סך מקום, בעידות ובהזק שנטבלו בהנעה ובסלמה. יצחק השתREL להכיר לעצמו שאלות שונות בתחום הדת והאמונה והטעמך בעיות, ולמאות גלו הצעיר גיבש לעצמו ראיות עצמאיות, על דעתיו היה מדריך בשלווה ובכישרון, כשהוא שלים עם עצמו. גם לצלא היה משווה בסבלות על עניין דת, הוא ידע לעמוד על שלו ולהסביר מדוע הוא מקיד על קיום מצות מסימות, ועם זאת מעולם לא ניעל את היוט רתי כדי להתחמק ממשימות שערכו בעינו חשיבות, לדברי מפקדו נחש יצחק ל"עיצץ של הפלוגה" ואף לפני טיצא לפולאטו האחורה, זיהה את אנשי פלוגתו באמירת תפילת היעאה בקרב. יצחק אהב את הטבע ואת הארץ, והוא אהב אדם. הוא דאג למשפחתו, ואחרי עפה נמצא בארכון מלוג, ט' פנה לאבי ולגני משפחתו וליקש מהם שאם יקרה לו דבר מה, הם חייכם להמשיך להיות להתקפה ולהגשים את עצם. את חופשיותו היה יצחק עשויה ב"שיתבת הילו", שם התיכון למדו במשך תקופה מסוימת עם תום שירותו הצבאי. אפיי, דרשו, והתייחסותם להים - גלומו לו לבקש את עתידו לרופא. יצחק גויס לעזה בראשית נובמבר 1972 והוצב לחיל הרגלים. לאחר השירות נקבע לרוגאי והוצב לפיענוח בגדוד רחטיבת "גולני". הוא נשלח להשתלט בקורס מ"לים, ונעשה שעדט לסייע את ל'מודיו בקורס פריצה מלחמת יום הכיפורים. לשפרעה המלחמה נשלח יצחק מקורס המ"לים עם גדוו לרמת הגלן. ביום כ' י' ב-תשרי תשל"ד (8.10.1973) נפצע יצחק ונחרג בקרב עם קומנדו סורי בעת העיסוק הרראשון לבוש את החרמון, לאחר שיימש כרץ של המ"פ. הוא הולך לunganות-עלומים BITS-העלמן הצעאי בקרית-شاءול. השאיר אחריו אב ושות אחים, לאחר עפה הועלה לרוגנת רב-טוראי.

במלוג תהומות למשפחה השטולה מת מפקד היחידה: "הוא תרם ריבות לפלוגתו והוא מופת להריו במסירותו וכלייעוע משימות הגוזו".

אבי תרם להקמת ספרייה תורנית על שמו של יצחק ליישוב "קשת" נרמת הגלן; הורי 14 החילם, גオリ קורס מ"לים של "גולני" מגדודו, שנפלו בקרב הראשון על החרמון, הקימו אונדרטה על החרמון, באוצר הרכבל העליון; בעמ'יו של יצחק BITS-העלמן העירוני-דווי-ב-גתל-אליב הוציאו לאור חוברת בשם "זילור", לולו ולולו ט' כיתת, שנפל אביו הולך במלחמות ים הים. בחוות מאמריהם שכתבו מורייהם לזכרם וזכרם על החיים נצבא דברי בני-משפחה וחברים עלי'ו וט' קטעים ממפטני; BITS-העלמן עירוני-דווי-ב-גתל-אליב הוציאו לאור חוברת בשם "זילור", לונר תלמידיו שנפלו במלחמות, וניה גם דבריהם על דמותו של יצחק.

העפ' האנושי של החטיבה

העפ' האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מעון ורכבת פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ ישראל טל אותו הימים. מיסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתישבות עובי ארמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחביה בגליל והעמקים, ובתוכם שומריו מסורת לא מעטים. אליהם עسطו במרוצות חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואפ' עולים חדשים אנשי גחל"ל ומח"ל. ראי' ליעין, לי לימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבתת אשא שירתו בכלל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו לקשריות או חולשות קרבנות. כנור במלחמות העצמאות הייתה חטיבת גולני כור היתוך לילדיו הארץ ולבני העליות השונות.

רקע לקרב

נפילת מוצב החרמון (שבת, 6 באוקטובר 1973)

מושב בפתח החרמון היה הנדול במושבי צה"ל בחזית הצפון. בغالל חשיבותו האסטרטגית, נובחו ומיקומו היו בו מתקני התרעה, תצפית ובקרה מתחכמים של חילות המודיעין, האויר וקשר. הוא נבנה בשלווה מפלסים, הראשן שביהם תתקרעוי, ועליהם שכבת-פיצוץ (שכפ"ץ) בניה מרשתות ברזל ממולאות אבנים (גביניות). ביום ההפורים תשלי"ד, 6 באוקטובר 1973, היו במוצב 60 חיילים. 14 מהם לוחמים, מפקד המוצב ו-13 חיילים מגדוד "גבעון" של חטיבת גולני, ו-46 חיילים מחלות הקשר, האויר והמודיעין. 6 מהם היו בתצפיות מחוץ למוצב.

לוחמי מוצב החרמון הישראלים היו הראשונים, אשר שילמו את מחיר ההפעה האסטרטגית והתקנית של מלחמת יום הכיפורים. לאחר הפגזה כבדה נחתו בסמוך למוצב לאربעה מסוקים שתify פלוגות חיליקי קומנדו סורדים, שהחסמו באש חזקה את כל דרכי הגישה אל המוצב, בשעה ששתיהן פלוגות נוספת של צנחנים וח"ר תקפו רגלית מכיוון מוצבי החרמון הסוריים. כבר בשלב הלחימה הראשון הגיעו 15.40 חדרו הסורים לתוך המוצב.

בתוך דקotas ספורות לאחר חידרת הסורים לתוך המוצב, התפצלו והתפזרו החיללים הישראלים במקומות שונים במוצב הענק וניסו להגנ על עצם בתוך המנהרות, המעברים והפתחים. למעשה התפצלו 54 החיללים, שהיו בתוך המוצב, לשתי קבוצות גדולות: הכוח, שהיה עם המפקד, מנה 17 איש. בכוח השני היו 27 חיילים. 10 חיילים נוספים מצאו מחבוא ומסתור בחוליות, בזוגות וכבודדים במקומות שונים במוצב.

כבר בשעות אחיה"צ, בשבת ה-6 באוקטובר 1973, ניסו לוחמי גולני, שיצאו ב-3 נגמ"שים מוצב הר דב, לסייע לנוצרים במוצב החרמון, אלא שכוח החילין עלה על מארב Sovi, נגע ונסוג. נסיך נסף, שני, לחבו עם המוצב בוצע בליל-6-7 באוקטובר עלי-ידי שתי פלוגות מהטיבת גולני רכבות על וחיל"מים. הכוח הגיע לנווה-אט"ב ונערך להמשך הפעולה. אלא שפעלת-החילין בוטלה עלי-ידי אילוף פיקוד הצפון בהעדן מידע מודיעיני עדכני על מצב חיליל מוצב החרמון ועל היקף הכוחות הסוריים שմסבבו. בינוים תגבורו הסורים את כוחם בגיota החרמון במאות צנחים וחיליל ח"ר, שנערכו במקומות החולשים על דרכי הגישה בין הסלעים.

חיללים סורים כייתרו לשלוטין את מוצב החרמון, והתבצעו בעמדות מאולתרות הפוזרות בכל העמדות ונוקודות-המפתח החשובות בגיota החרמון: "גבעה 17", "גבעה 16", "רכבל עליון", "המצוק", "יעיקול הטנק", "גבעה 24", "רכבל תחתון" ו"גבעה 10" (החולשת על מג'דל-شمם).

הכוח שהיה עם מפקד המוצב, 17 חיילים אשר חילק שיכון לוחמי גדור "גבעון", הצליח לחמוק בלילה (ليل-6-7 באוקטובר) מן המוצב, אך סמור ל"רכבל עליון", כמה מאה מטרים מן המוצב, עלה ונתקל במארב Sovi. חמשה מאנשיו נהרגו, שניים נשבו, אך עשרה אחרים ניתקו מגע, נסוגו, ניווטו כל אותו לילה, והצליחו לבסוף להגיע בשлом ל��וי צה"ל.

הכוח השני, שכלל כאמור 27 חיילים, ניסה פעמיים להגיח ממחבשו, אך בכל פעם התגלה וספג אבדות. ארבעה מאנשיו נהרגו, והשאר נכנעו. שאר החיללים, שנותרו במוצב במקומות שונים ומוסתרים, הסגירו את עצם בלית-בירחה ונפלו בשבי, ביום שלאחר-מכן. סך-הכל נהרגו 31 חיילים. 31 נפלו בשבי. בבוקר ה-8 באוקטובר ניתן אישור לתקוף את מוצב החרמון לאחריו ידיעות, כי יש בו עדין חיילים נצורים.

היום שבו נפל יצחק

הנסיין לשחרור את מוצב החרמון (8 באוקטובר 1973)

המשימה לסייע לשחרר ולכבות מחדש את מוצב החרמון הישראלי הוטלה על חטיבת גולני בפיקוד אל"ם אמר דרורי, שכוחותיו היו פרושים לאור מסעדה-מגדל'שמס. לאחר נתקבב חפות יצאו הכוחות לפעולה בשעה 8.00 בבוקר, מבלי שהיה בידי פיקוד הצפון, ובידי מ"ט גולני ומפקדי המשנה, מידע מספק על גודל הכוח הסורי. ואכן פריסתו בגזרת החרמון.

תוכנית "כוחות ומשימות" של מ"ט גולני קבעה שני "מאמצים" מקבילים: צוות קרב ממונע על גבי חול"מים עם פלוגת חי"ר מגודז "אריות הגולן" (גודז בה"ס למ"כים של החטיבה), עם מחלקה מהס"ירית ושני טנקי בסיווע צמוד וחפ"ק המח"ט, בפיקוד המג"ד סא"ל דובי דרור ינוו ינעו בצר הכביש העול מהמג"ד-שמס (דרך רכבל תחתון ורכבל עליון) אל המוצב. צוות קרב רגלי עם פלוגת חי"ר מגודז "הبوكעים הראשון" מתקופר בשני כוחות של הסירות, בפיקוד המג"ד סא"ל יודקה פלד ינוו מג"ד-שמס דרך "גבעה 10", "גבעה 16" ו"גבעה 17" אל המוצב.

בשעה 10.00 Uhr, לאחר שעתים של טיפוס מייגע בשטח סלעי קשה לתנועה, נתקל הכוח הרגלי בתגנות סורית באוזו "גבעה 10". אותה שעה הגיע הטור הממנע לאוזו "רכבל תחתון" עדין ללא אבדות. משך שעה לערך נמשך הקרב על "גבעה 10" בין לוחמי גודז "הبوكעים הראשון" והפלס"ר ובין חילו הח"ר והקומנדו הסורים, שהתקמקמו בעמדות שליטה ונלחמו בעקבשות רבתה.

"ערפל הקרב" והמודיעין הلكוי והחסור היו בעוכרי מפקדי הכוח הרגלי, חילים ומפקדים רבים נפצעו משלפים סורים בראשית הקרב, וربים אחרים נפצעו במהלך נסיעון האיגוף הראשון (ממזרחה), שנבלם ונחדר על ידי הסורים.

נסיעון האיגוף נוסף (ממערב) בסיווע ארטילרי צמוד עליה יפה, והסורים החלו נסוגים אל מעלה ההר. מחלקה מגודז "אריות הגולן", שנשלחה לסייע ללוחמי גודז "הبوكעים הראשון" בקרוב הקשה על "גבעה 10", גישה מ"עיקול הטנק" והגיעה אל עורף הסורים הנסוגים, שהתפצלו לכמה כוחות-משנה במעלה ההר. כל זאת עת המשיך בהתקדמות איטית הטור הממנע, עד שנעוצר בקטע הכביש בין "עיקול הטנק" ו"המצוק" במחוזות מוקשים, שבlama את התקדמותו.

הראשון שיזיה את מחוזות המוקשים על הכביש, בין "עיקול הטנק" ו"המצוק", היה המג"ד סא"ל דובי דרור. הוא קפץ מן החול"ם כדי לפניו, אך נהרג מיד מAsh סורי חזקה, שנורתה מן המארב בשלושה כיוונים. שני הטנקים וחול"מים רבים נפצעו מירי פגוי א.ר.פ.ג.י, ויצאו מכלל פעולה. מחלקה סורית שלגלהสามה מן "המצוק" אל הטור הממנע התקוע, ונדפה בקרוב פנים אל פנים בטוחים קדרים מאוד. "אחרי שהמג"ד נהרג, נבלמה קבוצת החול"מים במארב רכב של הסורים", מספר אחד הקצינים בעדותו, "האויב בא לקוראתנו משלואה כיוונים. מחלקה של הסורים גישה לעברנו מהמורדות, והתפתח קרב נואש שלו... למעלה ממחצית אנשי החול"ם במארב רכב של הסורים". נתקלו בכוח סורי של 150 חיילים, שאימס לנתק אותם מהטור הממנע. כוח הסיירת הצליח לבסוף להדוף את הסורים באש נק"ל ורימוניים ולסגת עם ארבעה הרוגים.

משהסתבר, כי הכוח הסורי מונה מאות חיילי ח"ר וקומנדו בסדר-גדול של שני גדודים, נתן המח"ט באישורו אלוף-הפיקוד פקודת נסיגת, והכוח כולל נסוג בחיפוי הפגיעה מרגמות 160 מ"מ. 25 חיילי גולני נהרגו ו-17 נפצעו.

בדרכך אל
היעד

בעת הלחימה

מפתח הקרב

הקרבות על החרמון

עד 8 באוקטובר 1973

- 6** כוח הסיירת סורק את הרכובות.
תתקל בכוח סורי של C-150 חיליז המונתק אאותה הרכבת
מגילה להדרו את הסורדים
בашך "קל" ורימוניים ונסוג
לבסוף לעבר הכוח העיקרי
אבדותיו 4 הרוגים

7 כוח הסיירת סורק את הרכובות.
תתקל בכוח סורי של C-150 חיליז המונתק אאותה הרכבת
מגילה להדרו את הסורדים
בашך "קל" ורימוניים ונסוג
לבסוף לעבר הכוח העיקרי
אבדותיו 4 הרוגים

8 כוח נסוג תון
כדי חיפוי ארטילרי

9 מלחקה מיראות הגולן
מנעה אל עורף הסורים כדי
לטיש על גנדוד' הבוקעים
הראשון

10 גבעה 16
רכבל
עליהן

11 גבעה
עיקול
הטנק

12 080800 כוח של 2 צוותים מהסיירת ופל' ב' מוקטנת
בפיקוד מיכ'ד' הבלתי
הראשון, יוד'ק'ה, מותח
בטיפוס רגליים

13 גבעה 090900 נעשה נסיוון איגוף
נוסף בסיוון ארטילרי

14 גבעה 081000 התקלות בכוח סורי.
רכבים נפוגים מאש צלפים
סורים. סיון איגוף נדהך.

15 גבעה 080800 כוח של 2 צוותים מהסיירת ופל' ב' מוקטנת
בפיקוד מיכ'ד' הבלתי
הראשון, יוד'ק'ה, מותח
בטיפוס רגליים

16 מגידל שמס

עם כל הקשי במצוות קשיה של מלחמתן, אין ספק שמלחמות יום ה-כיפורים היו המלחמות היהודית והרבתן מלחמות ביחסם נזקן כהו שיטחן בז' הנזק לאחיהם. תבאות כאלו מטבח של אבוי בטליזום – "טליי" – משפחתו לוחמים.

מלחמת יום ה-כיפורים

ערב שחר מלחמה עסקת חטיבת גולני בהכנות לקראת נס החטיבה הגדול בכל חמשת שנותם של חטיבך מיד אחרי יום-ה-כיפורים בפרק הירקון בתל-אביב. לבסוף הכנס, אליו הגיעו כל בניו תושיען בחמש 25 שנותיה, שוחרר לחיזון אור-קולי והיסטוריה ומופארת של גולני. אחד מהוגי תושיען והאיש שעמל ימים ולילות בהכנות הכנס היה סגן מפקד החטיבה, סגן אלוף ראובן (רובקה) אליעזר.

ואולם שור התاريخ שיבש את התוכניות והמיין את המופיע האור-קולי בערמי תותחים וטורטו מקליים. גם חган המילוד המכין דם ואש בשדה הקרב. קורבנות רבים דרש המלחמה מתחיבת מלאי, אחד מהם היה רוביקה אליעזר, שיטפה את חייו בשבי רמת-הגולן בטרם הספיק להגשים את תלמו הגדול: כניסה משפחת הלוחמים של גולני.

תיוזמת החטיבה החלו להתרנן לקראת הכנס: גודז' צבוקעים הראשען' חזר מתעסקה מבצעית ברצועת עזה והתרנן לכנס ולעצרת (המג'יד: ז'זקה).

גודז' י'זעון' איש את הגזרה הצפונית של רמת-הגולן. (המג'יד: זאב אורן ז'ל).

גודז' ברק' היה בחופשה עד כינוס העצרת (המג'יד: יעקללה שר' זיל). אגשי בסיס האימונים החטיבתי שהו בפרק הירקון ועזרו בהכנות לקראת הכנס הגדול (מפקד בסיס האימונים החטיבתי היה יוסי מורי).

ימידת י'גנמר המעופף' הייתה בכווננות ובבחופה (המג'יד: שMRIHO וויניק ז'ל).

מפקד גודז' ארויות הגולן' היה דובי דרור ז'ל.

שהגיעה ביום שישי, 5 באוקטובר 1973, הפקדה המכריזה על כוונות נבואה, היו עוד רבים שהאמינו כי העצרת אמונה תתקיים. אולם לאחר מכן כבר היה ברור מעל לכל ספל, כי העצרת היכלה לחטיבת גולני – תידחת.

השלווה שאפיינית את קו המוצבים הקדמי ברמת-הגולן בו החזיקו חיליל גודז' ג'דעוון', הופרה בשבת בעחריותם, כאשר צמד מטוסי "סוחוי" סוריים מכיסים צלו במפטי עבר המוצבים והטילו מטען פצצות.

החלła מלחמת יום ה-כיפורים.

עוד ימים רבים לאחר שפרצה המלחמה, המשיכו הדגנים לתונס במקומות הכנס, והשליחות המציגי את התאריך והמקום המשיך להזכיר בכל צמתי הכבישים באז. כאילו מישחו רמז שכנס גולני טרם בוטל.

בשלבי המלחמה העירו למחר' ט שיהיה זה מן הימים הטובים אם ייסרו את השליטים המפוזרים ברחבי הארץ. "מדוע?" – תהה אמר דרורי – "הרין נס גולני לא בוטל. הוא רק נדחה. אולי נוסף לו פרק ואולי דוקא בחלק פרק זה, כדי לשוב ולספר לאנשים, להזכיר להם מה פירוש המלה חרמון, מה פירוש השם רוביקה ואחרים, ומה הזכות לשאת את השם גולני."

שבת, סמוך לשעה אחת בעחריתם, דיווח סגן משנה צ'יר, שכך זה מקרוב סיים את קורס הקצינים, על תנועה גדולה של כוחות סורים לעבר מוצבי גולני ברמת-הגולן. כשהשאלו אותו בקשר מה הוא רואה, השיב: "א' התקפה דיזיונית".

דייווח של מפקד אחד המוצבים נקלט בשעה שהיתה עדין אי ודאות מוחלטת לגבי מה שעתיד לקרות בתקף פתחות משעה!

בעקבות תקיפתם של שני מטוסי האויב החלו העניים להתגלל, כשהכל סובב ב מהירות הבזק, ובמירוץ מטורף נגד מחוגי השעון. בשעה 13.50 נפתחה הפגזה ארטילרית כבדה לאורך כל הגזרה, ובמקביל תקפו כעשרים מטוסי אויב את מוצביהם. בתוך כך החבינו ציפויי המוצבים בתנועה עצומה של טורי שירון וחיר לכיוון טחונו. בגין מוצב גודז' ג'דעוון' הובחנו שלושה צרי פגיעה עיקריים: באיזור שמזרחה לחושניה; באיזור שמזרחה לקונייטה, ובאייזור שמזרחה למסעדה. מוצב חרמון, בו ישב כוח מצומצם של חיליל גודז' ג'דעוון', נכבש על ידי כוחות צננים וקומנדו סורים. מספר לוחמים הצליו להסתנן במורדות ההר ולהתחבר בשלום עם כוחותינו.

התארגנות החטיבה נשכה בשעות אחר-הצהרים של שבת, 6 באוקטובר. בלילה קיבלו לוחמי גולני אחריות על גזרת צפון רמת-הגולן. עתה החלו הכנות לעליה על מוצב חרמון, שככל היודיעו בשלב זה, נכבשידי הסורים. כוח החל מעלי לעבר המוצב, אולם הוחזר בסופו של דבר והפועלה נדחתה.

יחדות החטיבה התארגנו בשני כוחות: האחד, בפיקוד המח"ט, פעל בגיןה בוקעתה-מעסדה- מגדל שם-נס; והשני, בפיקוד הסמ"ט, שלט באיזור הצטמים: אבו-ניצה, ווסט ונפה, וdag להעברת שיירות.

אספקה ותחמושת לאיזורי הקרים. הכוחות התארגנו במילג'ה לחסימת הצירים העיקריים לעומק שטחינו, וסייעו לשירון בבלימת

התקפות אויב, ובהמשך מחלקות קומנדו סורים, שנחתו בשטחינו מעל גבי מסוקים. כוח מהחטיבה ובו גודז' ארויות הגולן התארגן לקראת הקרב הראשון לכיבוש מוצב חרמון (תיאור קרבות חרמון מופיע בנפרד בהמשך).

כמה אחר, בפיקוד הסמ"ט, השתלט על העתדים העיקריים העיקריים והראשיים – צומת נפח וצומת ווסט, ובנוסף לכך השתלט על תווואים טופוגרפיים שליטים בו כמו תל-אביב ותל-ערם. לוחמי החטיבה ניהלו קרבות השהייה ובלימה קשים נגד כוחות שירון וחיר' סורים עדים.

בצהריו יוסי חכופרים השתלטו הسورים על המוצב הבודד ושבו חלק מאנשי היחילים הסורים השתלטו על הפסנה והכניעו את מבנה האבן הענק על היישבים בתוכו, עשרה לוחמים מגדוד "גבעון". גודוד סורי נסף הגע לאיזור היליכה רגליות מכיוון פיסגת החרמון הסורי.

שם אוורי מיחידה "חנמר המעופף" מס' 9, כי תונן כדי חתודות בראש אגשי הבחן לפטע בחוליה חיללים המתקדמת במרקם כמה עשרות מטרים לפניים. התפתחה קרבת פנים נול פנים, במחלתו התברר לי שישנו כוח של חמישים חיילים סורים, מחופר בתונן עמדות בטוחה של 25 מטר מאיינו. במרקם של כ-100 מסרים נוספים התמקם כוח סורי נוסף בן מאה חיילים לפחות. כוח האויב הקיפנו ושכנאל מפלגים, ולמעשה נתקב אותנו מכוחתינו. ניסינו להחזיק בעמדו השולט מונע כונה לשבור את החסרים ולאלצם לסגת, אך הם חיזקו מעדדים הטיב. היו להם רימונים רבים, וספרתי שלושה-ארבעה מקרים בהם היז נסיונות תקיפה על עמדותינו משני הצדדים בעות ובוונה אחת. למלנו היה לנו עמדות שוכבת, כך שהם לא הצליחו לשבור אותנו בעזה ים הרימונים שנזרק מכל עבר.

"המגיסט של עצר לבזוז הסתרות סוריות אותה ותוך כדי שיפור עמדותנו חטף כדור ונחרג בלבד מהסמל היינו כלנו פצעעים, וגם מלאי התמחשות אלוהלך, כך שבלית ברורה הוריו לחברה להתארן נסינה. התפנינו בכחות עצמן, ותוך דילוגים וקפיצות התחרבנו לכוחותינו, שהיו ממוקמים כ-150 מטר מאחור."

ההוראה לשובב את הרובב הכספי לתונעה כ-180 מעלות ולשוב לנקודת המוצא הייתה בלתי נמנעת. כוח האויב נאמד בשני גודדים, והתעורר חשש כי הכוח שלו לא יוכל להשלים את המשימה. מן העורף פתחה סוללת מרגמות בהרעשה מכוונת, ובחשותה נסוג הכוח לאחר. 25 הרוגים ו-57 פצועים חותירה חטיבת גולני במעלה ההר.

במורצת שלושה-עשר הימים הבאים נותר מוצב החרמון בידי הסורים. כל העת טיווחו לעבר המוצב תותחים, ומטוסים השליכו עליו פצצות. ואולם ריקוך "העינויים של המודינה", לא היה בו כדי להרגע את חיילי גולני שלא פסקו לברר אצל מפקדים מתי תינע הפוקדה עלות בשנית לחרמון ועד מותי ימיש הדגל הסורי להתנסס במרומי ההר. מובן גם שישיבת הסורים בפסגה אפשרה להם טיווח ארטילרי של כוחותינו ברמתה-גולן.

אחד מלאה שהמטיינו בחוסר סבלנות למועד העליה השנייה אל המוצב היה רון כרמלי: "לי היה ברור משך כל ימי המלחמה שאנו צריכים לסגור החשבון עם ההר הזה. היה צריך להוציא, כי גם אלה שנפלו בקרב הראשון – לא מטו לחינם. היתי חייב להוציא מושג של בצע את העבודה הזה, ולבצע אותה טוב."

מוסיף רון גינוסר: "כל המלחמה היה החרמון בהיאג'ין והלב נצבט. מצב זה הביא את האנשים לפתח רצון עז לבוש את החרמון. לא הלאנו לסתות את כוחנו. הלאנו לבוש את החרמון. היה צורך בכיבושו לא בכלל הניסיון הראשון הבלתי מוצלח, אלא רק ברגע שא-אפשר בלאדי. הייתה זו משימה מפחידה. קראנו שוב ושוב את המפות, שוחחנו את המצב והשנו רצון עז לבצע את זה."

צ'יל לא הניח לאויבי הסורי להתארן ולמהורת, ב-11 באוקטובר, החלה מיתקפה גדולה ונרחבת

במטרה לפרוץ את מערכיו הצפוניים. המובלעת הסורית נמצאת באיזור הבשן והחרמון. שטחה כ-25 קמ"ר. צורתה משולש, מעין חצי-אי. הגבול הדורמי יצא ממקום הפסקת האש של 1967, מדרום לקוניירה. הנוקודה הצפונית ביותר הייתה מצפון לכפר מזרעת בית-גיאן באיזור הבשן (ממקום כ-53 ק"מ מדן) ובסגת החרמון.

בזמן הגעה המובלעת סמוך לכפר שאמס. אורכה ממערב לדרום כ-30 ק"מ, ומספרה למזרח – כ-23 ק"מ. בתונן המובלעת עבר הכבש הראשי קוניירה – דמשק, עד סמוך לשתי הרים הנקראת ישבפי הלהבה, וכן הכבש מסעדה-קטנה-דמשק. במובלעת היו כ-25 תgil געש שהקינו לה חשיבות עצאית. המפורטים שבהם: תל-שאמס, תל-אשער, תל-ענטק ותל-מאלא. צה"ל התבצר על כל התללים הללו. בשיטה המובלעת היו כפרים רבים. הגודולים שבהם: חאנ-ארנבה, מזרעת בית-גיאן, חרא ויג'טא אל-חشب.

חטיבת גולני וחטיבת שריון פרצו קדימה בגזרה הצפונית, ובאזור מסעדה ובוקעתה. יחידת "ברק" כבשה את הכפר ג'ובתא אל-חشب וסביבותיו; כוח "הבקעים הראשוני" כבש מערכי יעד מבוצר בתל-דרור; יחידת "אריות הגולן" פרצה דרך מומוקשת וממולכת, כדי לאפשר העברת אספקה

ת.ג.צ.ב.ה.
סעדיה יצחק
1954-1973

"ה' נתן,
וה' לkeh —
יהי שם ה' מברך."

(אברהם, א/כ"א)

ממחbijו

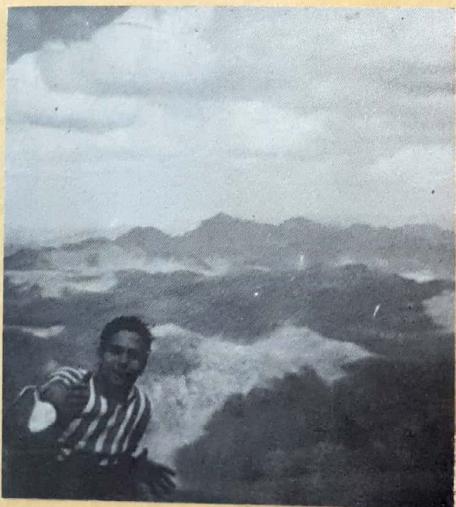
Year 1972

לטביה סולו נושא מלחינה של בז'רנו
טביה סולו נושא מלחינה של בז'רנו

מִתְּבָרֶכֶת יְהוָה כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

مکانیزم

223

"יְהִי זְכָרוֹ בְּרוֹךְ"

ללא נזק משלך הולכת וגדלה בקצב מהיר
ו- 90% של גידולו מושג תוך שנתיים בלבד. המבוקש
ההתקדמות מושג בפחות מ-10 שנים, ו- 90% מושג
בפחות מ-15 שנים.

yellowish green. White and yellow bands

• 578

all shapes

~~10~~ 10 for R. year 2000, how do you
make back spoke 160 mm right eye to end
of spoke slot. Prof Brine year 133W less
1/8 of inch from slot. spoke 2016 good 103310
SANS spoke

Gejkefest: monsks

APD 1262.1341/250

پیز ۳۱

2015-11-13 14:56

תְּהִלָּה מִזְמֹרֶת נָבָעַ מִלְּפָנֵי הָאֱלֹהִים

בנוסף לזו, אין לנו יותר מילון אחד שפירושו מילון אחד. מילון אחד שפירושו מילון אחד.

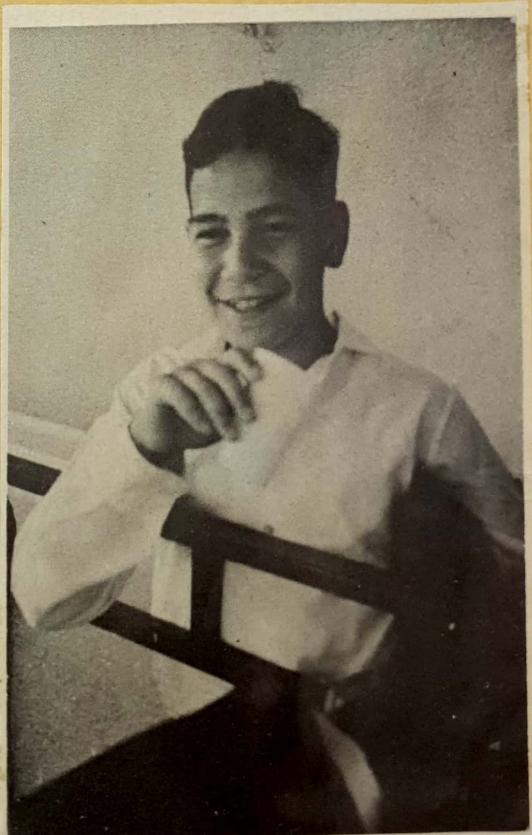
~~2k-Plus~~

סִבְרָה בְּנֵי

1

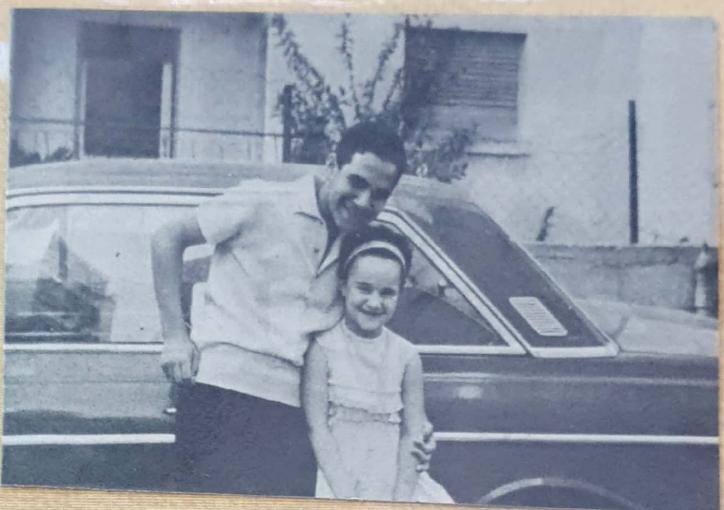
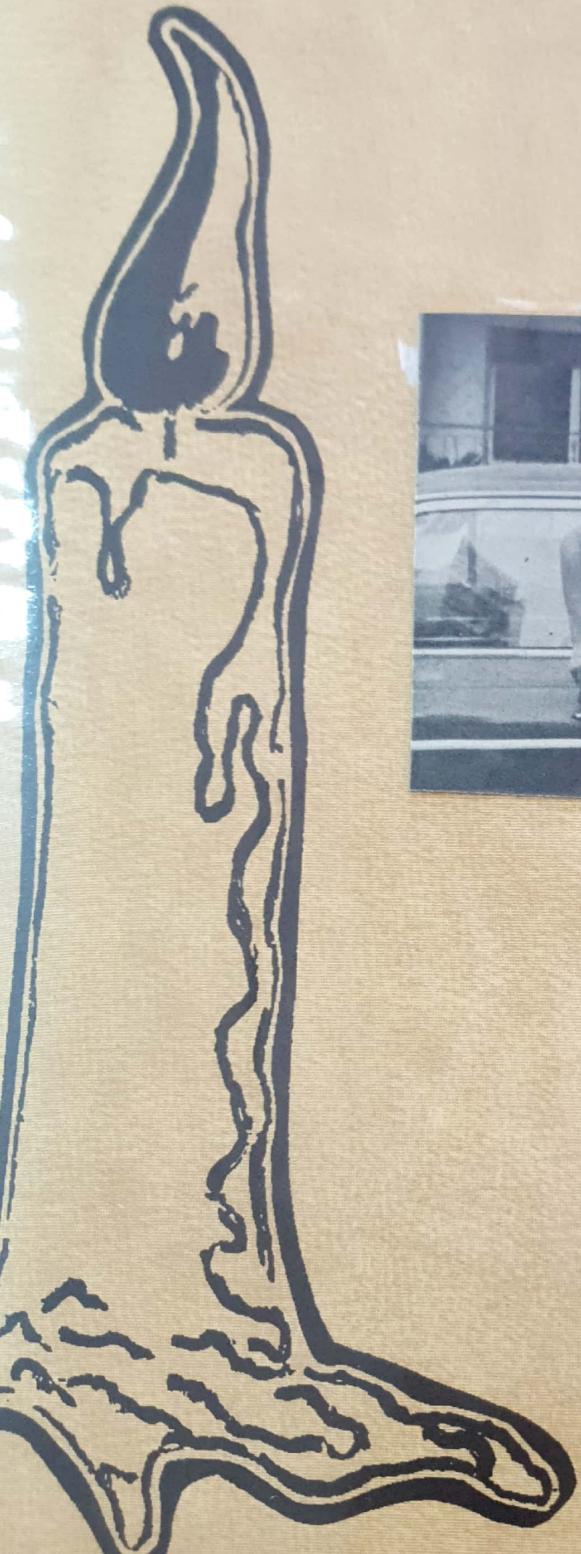
שירות הצבאי

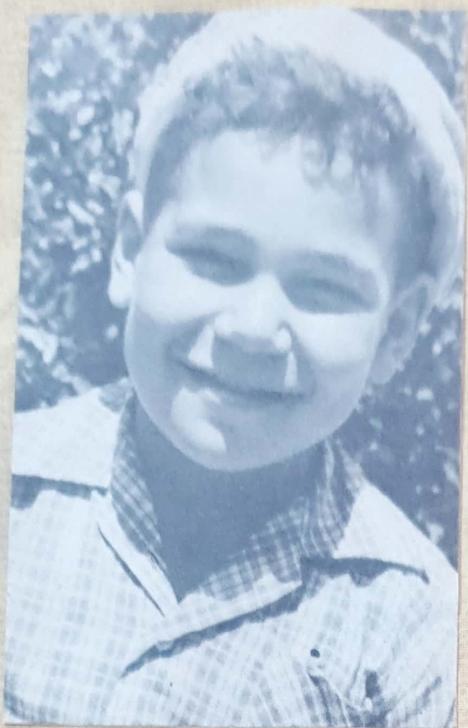
בילדותו

יצחק

כותבים לזכרו

לזכרם של יתומים פעליהם ובוגרים מוגבלים זעט

פערנשטיין פולש חביבם את חאנז'לעטן זיינטערן, פלאקוטה שזיגוט חיו ביזנטז'ן וגבילז'ן
זונז'ז'ן לאחנומוש זעט, פלאקוטה פערנשטיינז אטיזווען, פלאקוטה זיא אחד הביטויים
למאלהה זעט.

פערנשטיין העתקדים יאנז'ן לאענטק דמות של אל, על מנת לאחסביד במדמיין
חלילית קומפלקס הריבית, שלזון לא מסאו חפער אונגי. כך "האצקיידן" לכל
חומרה צזגה ופצעה בתזבוחה אל אל זיינטערן, זיאום, אל-האלילים, גוזץ הרעם
רפהך ופערט סדר נפולמן; ארכט, אל חכונה והטלהחנה; פלאט אהינה, אלם
האמנורדיות, חביבה וממדען פלאקוטה, אל חיים ותעליזן ארחתים, אילן האציגו
והפרדריות; דיזונז'ז'ום, אל חינוך, זעט.

לפערנשטיין עליוניס אללה זונחסו חביבה משוכחת, תלוא היא חכונה גבר זעט.
פעלי זיון, כפידים ואוליגקליטום, הנציגו את הכוח הזה, כפי שהשתקף
בעיניהם ובעינני בני דורם, בעיאוב וגיאוש אל האזיז והשריר. אך אם בל
היופי והחרודאי, הגלומות במיתולוגיה היינוכית, לא יכולו לבסוט על החסר
שבראייה דתית זו. חסר היה מומנת אהבה.

זהו האדם אל האל היה לא-אישי והתפקיד סביב הגובים המטריאליים של בני
האדם. געדתו בר, בפולחן הזה, הזיקה הנפשית-האישית של המאמין בצד
העליזן.

חורת ישראלי היה אשר העניקה לדת את יסוד האהבה בעבודת הבורה. לא הבדקים
החומריים, המידיים הם אשר המריצו את הקשר האמוני-פולחני, כי אם נפש
הפרט המחלפל במסגרת עדתו, היא אשר מתחפש את קירבת האלוהות מתוך מניעת
הרבותים בהכרתיות. אהבת-אלות זו רצונית, משומש שהיא מלאה בבחירות
של כל אחד ואחד, היא יסוד המופך האישי היהודי.
כאשר מתוכנו, מתוך עדה, אשר בחרה ובוחרת באהבה זו, נקראים קידים,
הרי נפגמת אותה אהבה, כי נחמעטה.

צבייתי, זה היחי מורה של יהוא ויצחק זיל. הם היו בניים, טפסלו בחזיותם
ובמוניהם את הנוצר הגדל בארץנו. נוצר שמתלבט קשות בשאלות קיום, קיזם
המודינה ובציבורנה הדתנו ויש בחור כל הנוצר הזה באלה, וכתזעם היה יהוא
ויצחק, שבזכות חינוכם, הכרעתם ורצונם, בחרו בדרך של אהבתה זו. אכן
אליה הבדלות ויזופיה של הבריאה פונקציונליים הם לדzon האלזהים, שהוא
מעל ומעבר לרצון האדם.

הם שרתו ונפלו בחיל ובכוח, אך קרבען זה הקריבו למען רוחה, כי ארזי
כך נאמר: "לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחה". מעתים הם חייזט, ובתוכם
היו יהוא ויצחק, שמוננים מתוך אהבתה זו להכיר תבונתה של קיזם מצוזח,
שהורם (=רצונם) היא במתה האדם לאלהיהם, ולא, כפי שפברן היוננים
הקדמונים, שהורם חלואה במתה האל לאדם.

ידא זכרם ברוזן.

צבי כהן.

מתוך עלו גדור 77 לאחר המלחמה

/ מתוך עלה גדור 77 לאחר המלחמה.

707

עליה החברים של ...

עליה חברים שלו.
אותם קדשו, חיננו ורשמתו
אותם רצנו בדילתו
התאמנו בקנולאותיהם בקדולות
חבי שדוח בינה
חבי שעוזם בקריצה
הוא שם ואני פה
רשות צוריה ברשות
פחות להונאה תחכם
בזמן יקי והחכם
את אוטו שופל בידי
ואנו והוא חבי.

/ נס

המ בזען מכך קדשו הלאץ
קידודנים, פיעונים ומשוגעים
בדוכניים, חומים, שחורים ופינקים
חויפנים, מנגנים, שקטים ועריצים
בל אחד שונה ממשנהו
איש איש, חיל חיל,
ובכל זאת יחד על אף הו
לדין-דמנה לא שט.
עליה חברית שלל.

המ לא היו קדוליםغم אחד, גם לא דלומים
ברוחב לא היו בלבושים,
בקולען, גמסבה, גיז כחרים
אך בחרמן והתקמן הכהנים.

עלם - לאין בלא לפצות פה
ונימה - לאשאייר ואיש מום
יעשה את מלחמות עד שנפל
רפוי - לאסתרכ האישן

צמאלה - שופל עד דקל הפלזם
מלחי - שהגיל כתוב אפוארת לזרעון
ואין סבב - שבב פיר עד סבב

צהיר - שתין עד שופקע
אַקְרָבוֹי - שאוביד את גזה בזרבו האחרונה
מושגן - שקפץ לעזר ולא חזר
שפוקנאל - שופל עד הסלע יקי
אַלְעָזָר - שופצע ולא חזר ...

אליה שכאן לא ידעו שוב
אם לשתוק או לצעק,
רק השתקות צוועקת מעצמן
הם ישנים בלילהם של כולם
הם ישנים ויהיו לעולם
בחירוד הנפלא,
בצරורות המקלע
בשתקה ובכבי החט.

שומ זיכרונו לא יסלח
שומ שיכחה לא תמחוק
שומ אהבתה לא תגlijד עם הזמן.

